

ΤΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

ΣΥΝΘΕΣΗ...

- ✘ Ναύκληρος > ναύς + κληῖρος
- ✘ Χαλκότυπος > χαλκός + τύπος
- ✘ Λιθουργός > λίθος + ἔργον
- ✘ Αμαξοπηγός > ἄμαξα + πηγή
- ✘ Ζευγοτρόφος > ζεύγος + τρέφω
- ✘ Καλωστρόφος > καλώς + τρέφω
- ✘ Σκυτοτόμος > σκῦτος + τόμος
- ✘ Αλφιτοποιός > ἄφλιτον + ποιῶ
- ✘ Χλαμυδουργός > χλαμύδα + ἔργον
- ✘ Εξωμιδοποιός > ἔξωμίδα + ποιῶ

ΤΑ ΜΕΡΗ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ

ὥς καὶ οἱ ἑτέρας πόλεις κατοικοῦντες

ὥς = επίρρημα

καὶ = σύνδεσμος

οἱ = ἄρθρο

ἑτέρας = επίθετο

πόλεις = ουσιαστικό

κατοικοῦντες = μετοχή

ΤΑ ΜΕΡΗ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ

× Όσα κλίνονται, λέγονται **κλιτά**

+ Ουσιαστικό

+ Επίθετο

+ Αντωνυμία

+ Άρθρο

+ Μετοχή

+ Ρήμα

επειδή έχουν πτώσεις, λέγονται **πτωτικά**

ΤΑ ΜΕΡΗ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ

- ✘ Όσα δεν κλίνονται, λέγονται **άκλιτα**
 - + Πρόθεση
 - + Επίρρημα
 - + Σύνδεσμος
 - + Επιφώνημα

ΠΤΩΤΙΚΑ ΚΛΙΤΑ ΜΕΡΗ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ

- ✘ Κλίνονται και έχουν **πτώσεις**
 - + Ονομαστική
 - + Γενική
 - + Δοτική
 - + Αιτιατική
 - + Κλητική
- ✘ Έχουν και δύο **αριθμούς**
 - + Ενικός
 - + Πληθυντικός

ΔΟΤΙΚΗ;

- ✘ Δεν υπάρχει στα νέα ελληνικά
- ✘ Προέρχεται από το ρήμα δίδωμι (= δίνω σε κάποιον κάτι)
- ✘ Στα νέα ελληνικά: «Δώσε **στον αδερφό** σου το βιβλίο)

*Η λέξη **με κόκκινα γράμματα** θα ήταν σε δοτική πτώση στα νέα ελληνικά*

- ✘ Χρησιμοποιούμε όμως και σήμερα φράσεις με δοτική...
 - + Εν συνεχεία
 - + Εν μέρει
 - + Δόξα τω Θεώ
 - + Συν τοις άλλοις
 - + Εν πάση περιπτώσει

ΤΑ ΦΩΝΗΕΝΤΑ...

Τα φωνήεντα χωρίζονται σε :

1. Μακρά : η, ω
2. Βραχεία: ο, ε
3. Δίχρονα: α, ι, υ

ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΟΝΙΣΜΟΥ ...

1. Εάν η λέξη τονίζεται στην παραλήγουσα τότε:
 - + Μακρό – Βραχύ = περισπωμένη π.χ. νῆσος
 - + Μακρό – Μακρό = οξεΐα π.χ. ἄνθρωπος
2. Όταν η λέξη τονίζεται στην προπαραλήγουσα, πάντα παίρνει οξεΐα π.χ. ἄνθρωπος
3. Κάθε βραχεΐα συλλαβή παίρνει οξεΐα π.χ. βέλος

ΟΙ ΤΟΝΟΙ

Ο, Τόνοι

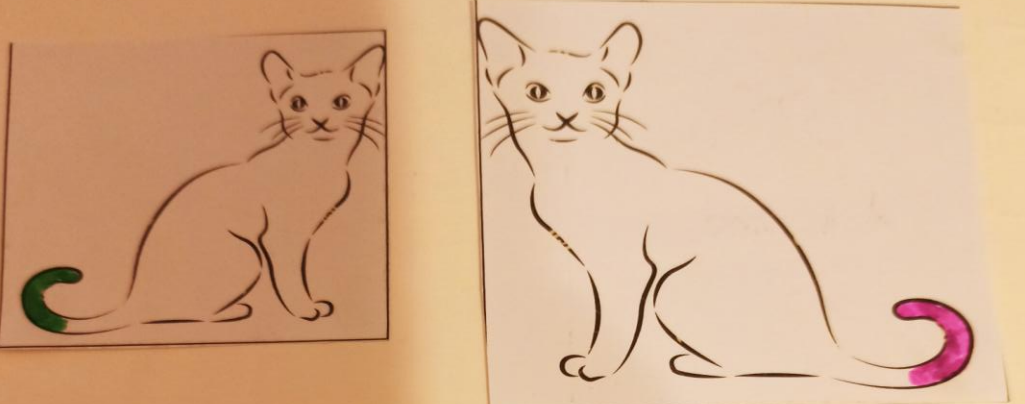

Στην Αρχαία Αθήνα κάποτε ζούσαν τρεις αδερφές ορφανές από γονείς που όμως δεν έμοιαζαν καθόλου μεταξύ τους. Εξαιτίας της θλίψης τους για την απώλεια των γονιών τους και οι τρεις κοπέλες αποφάσισαν να μην μιλήσουν ποτέ ξανά για να τιμήσουν τους νεκρούς. Καθώς περνούσαν τα χρόνια οι κάτοικοι της πόλης ξέχασαν τα πραγματικά τους ονόματα και αποφάσισαν να τους δώσουν τα ονόματα των τριών τόνων της αρχαίας ελληνικής γλώσσας βλέποντας τα χαρακτηριστικά τους. Έτσι, η πρώτη αδερφή που ήταν ψιλόλιγνη ονομάστηκε **ΟΞΕΙΑ**, την δεύτερη αδερφή που ήταν λίγο πιο παχουλή την ονόμασαν **ΒΑΡΕΙΑ** και την τρίτη επειδή της άρεσε ο χορός την ονόμασαν **ΠΕΡΙΣΠΩΜΕΝΗ** καθώς οι κινήσει του σώματός της θύμιζαν τον αντίστοιχο τόνο!

ΤΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ

Τα πνεύματα

Μια φορά κι έναν καιρό, υπήρχαν δύο κατάλευκες γάτες στην Αρχαία Αθήνα. Παρόλο που έμοιαζαν με κανονικές γάτες είχαν μια σημαντική διαφορά από τις άλλες, δεν μπορούσαν να κουνήσουν την ουρά τους. Έτσι η μια γάτα μπορούσε με την ουρά της να δείχνει προς την αριστερή πλευρά και η άλλη γάτα προς την δεξιά. Μια μέρα κάποιος πολίτης τις βρήκε και τις περιμάζεψε. Τους έδωσε τροφή και νερό και στη συνέχεια θέλησε να του δώσει ένα όνομα που να τους ταιριάζει. Τις παρατήρησε και διαπίστωσε πως όχι μόνο οι ουρές τους έδειχναν προς μια κατεύθυνση αλλά και πως η μια ήταν ψηλότερη από τη άλλη. Έτσι, αποφάσισε να τους δώσει για ονόματα τις ονομασίες των πνευμάτων που χρησιμοποιούσαν εκείνη την εποχή όταν έγραψαν και τις ονόμασε **ΔΑΣΕΙΑ** και **ΨΙΛΗ**

